

Daggry

En forkynnder af Kristi nærvær

Daggry Magazine

Januar 2026

Indholdsfortegnelse

FEATUREARTIKEL	1
FORNYELSE AF VORES LØFTER	1
BIBELSTUDIER	17
OPILDNING TIL RETFÆRDIGHED	17
LIGNELSEN OM DEN FORTABTE SØN	20
FARISÆEREN OG TOLDEREN.....	23
JESUS OG PETER	26
KRISTENT LIV OG LÆRE	29
DE ÆDLE BERØERE	29

Følg med i din bibel!

Fornyelse af vores løfter

***"Når du aflægger et løfte til Herren din Gud, skal du ikke udsætte at indfri det, for det ville være en synd for dig, og Herren din Gud vil helt sikkert kræve det af dig."
Femte Mosebog 23:21***

I generationer har starten på et nyt år ofte været forbundet med en beslutning om at sætte sig nye mål. Det er derfor et passende tidspunkt at overveje at indgå forpligtelser, der vil forbedre vores liv. Når vi går ind i det nye år 2026, vil mange af Herrens folk også benytte lejligheden til at reflektere over deres hellige vandring i et nyt liv. De vil forny deres dedikation, fokusere på nye mål og stræbe efter større vækst som Jesu disciple og være mere trofaste i at opfylde deres løfter om dedikation, offer og tjeneste for Herren, selv om det koster dem livet.

At vende en ny side i vores kalendere er et glimrende tidspunkt til at reflektere over den rigelige godhed, barmhjertighed og velsignelse, vi har modtaget fra vores himmelske Faders kærlige hænder i det år, der nu går på hæld. Det gør vi med stor glæde og taknemmelighed. Det er også et tidspunkt, hvor vi kan se fremad med øget forventning og håb, da vi

ser stadig flere tegn på, at Kristi længe lovede rige er nærmere, end da vi først troede på det (Romerne 13:11). Vi ser frem til at bruge vores tid, talenter og muligheder på nye måder til at tjene vores kærlige himmelske Fader og hans folk. Vi vil også fortsætte med at forberede os på at dele hans endelige planer og vidunderlige formål om at bringe livets velsignelser og fred til den fattige, syndsyge og døende menneskelige familie og at skabe forsoning for alle de lydige under administrationen af Kristi kommende fredsrige.

At afgive et løfte

At "aflægge et løfte" betyder at afgive et højtideligt løfte eller en forpligtelse om at gøre en bestemt ting. Når en oprigtig tilhænger af vores Herre Jesus aflægger et løfte, afspejler det broderens eller søsterens hjerte og repræsenterer et liv i total hengivenhed og tjeneste for den himmelske Fader. Det indebærer at ofre alt, hvad vi har, og alt, hvad vi håber at blive. (Salmerne 50:5; 1 Peter 2:5). At afgive et løfte til Gud skal ske med vores fulde hjertes intention om at opfylde det løfte og være trofast over for det. Davids søn Salomo talte om alvoren i at afgive løfter og trofast holde dem, da han skrev: "Når du afgiver et løfte til Gud, skal du ikke tøve med at opfylde det, for Gud har ingen glæde af tåber. Hold

alle de løfter, du giver ham. Det er bedre at tie end at give et løfte og ikke holde det." Prædikeren 5:4,5

Et levende offer

Alle ligesindede Guds børn bliver inspireret af apostlen Paulus' vise råd, der skrev: "Derfor opfordrer jeg jer, brødre og søstre, i lyset af Guds barmhjertighed, til at ofre jeres kroppe som et levende offer, helligt og behageligt for Gud – det er jeres sande og rette tilbedelse. Tilpas jer ikke til denne verdens mønster, men lad jer forvandle ved fornyelsen af jeres sind. Så vil I kunne prøve og godkende, hvad Guds vilje er – den gode, behagelige og perfekte vilje." Romerne 12:1,2

Paulus' inspirerende opfordring til at give vores liv som et offer til den himmelske Fader er kun rettet til dem, der fuldt ud har givet deres hjerter og liv til Herren og er blevet retfærdiggjort ved Jesu blods offer. (Romerne 5:8,9; 1 Peter 1:18,19). Disse er blevet kaldet og udvalgt af Gud i denne nuværende acceptable tid for offer. Ligesom de gamle ypperstepræster i Israel ofrede sig selv til Gud, så gjorde Jesus det også. "I modsætning til de andre ypperstepræster behøver han ikke at ofre hver dag. De gjorde dette først for deres egne synder og derefter for folkets synder. Men Jesus gjorde dette én gang for alle, da han ofrede sig selv som offer for

folkets synder. Loven udnævnte ypperstepræster, der var begrænset af menneskelig svaghed. Men efter at loven var givet, udnævnte Gud sin Søn med en ed, og hans Søn er blevet den perfekte Ypperstepræst for evigt." Hebræerne 7:27,28

Apostlen værdsatte sit privilegium at leve et liv i ofring til Gud. Han mindede sin elskede Timoteus om dette i sit brev til ham, hvor han skrev: "Dette er et pålideligt ord: Hvis vi dør med ham, vil vi også leve med ham. Hvis vi udholder trængsler, vil vi regere med ham. Hvis vi fornægter ham, vil han fornægte os. Hvis vi er utro, forbliver han trofast, for han kan ikke fornægte, hvem han er." 2 Timoteus 2:11-13

Højeste prioritet

Apostlen Peter talte om vores vandring i Jesu fodspor og understregede vigtigheden af at gøre det til vores højeste prioritet i livet. "Herved har han skænket os sine dyrebare og meget store løfter, for at I gennem dem kan blive delagtige i den guddommelige natur, efter at I er undsluppet den fordærvelse, der er i verden på grund af syndige begær. Af netop denne grund skal I gøre alt for at supplere jeres tro med dygtighed, dygtighed med viden, viden med selvbeherskelse, selvbeherskelse med standhaftighed, standhaftighed med guds frygt,

gudsfrygt med broderlig kærlighed og broderlig kærlighed med kærlighed." 2 Peter 1:4-7

Apostlen fortsætter: "Derfor, brødre, stræb desto mere efter at bekræfte jeres kald og udvælgelse, for hvis I gør det, vil I aldrig falde, og så vil I rigeligt få adgang til vor Herre og Frelser Jesu Kristi evige rige." 2 Peter 1:10,11

At vinde Kristus

Paulus skrev en meget personlig beretning om sine egne oplevelser i sit brev til menigheden i Filippi, som er meningsfulde lektioner for os. Han sagde: "Alt, hvad jeg havde vundet, regnede jeg for tabt for Kristi skyld. Ja, jeg regner alt for tabt på grund af den uovertrufne værdi af at kende Kristus Jesus, min Herre. For hans skyld har jeg lidt tabet af alle ting og regner dem for skrald, for at jeg kan vinde Kristus og blive fundet i ham, ikke med min egen retfærdighed, som kommer fra loven, men den, der kommer gennem troen på Kristus, retfærdigheden fra Gud, som afhænger af troen – for at jeg kan kende ham og kraften i hans opstandelse og dele hans lidelser og blive lig ham i hans død, for at jeg på enhver mulig måde kan opnå opstandelsen fra de døde." Filipperne 3:7-11

Apostlen fortæller os, at han var rede til at opgive alle personlige håb, ambitioner og æresbevisninger for at

opnå en gunstig stilling hos Kristus. Det bør være det samme for den kristne. Alle andre interesser og jordiske fordele har ingen varig værdi. De forsvinder i ubetydelighed i sammenligning med det himmelske håb og for at opnå den guddommelige gunst og velsignelse som "Guds arvinger og medarvinger med Kristus." Romerne 8:16,17

Jesus underviste i lignelser

En vigtig lektie i forbindelse med, hvordan vi indfrier vores løfter til den himmelske Fader, blev givet os af Mesteren, da han fortalte lignelsen om talenterne. "Igen kan himmelriget illustreres ved historien om en mand, der begiver sig ud på en lang rejse. Han kaldte sine tjenere sammen og betroede dem sine penge, mens han var væk. Han gav fem sølvposer til den ene, to sølvposer til den anden og en sølvpose til den sidste – fordelt i forhold til deres evner. Derefter begav han sig ud på sin rejse." (Mattæus 25:14,15). Siden pinse har hver af Jesu indviet tilhængere været ansvarlige og ansvarlig over for Gud i overensstemmelse med deres egne forskellige evner. Dette ses i deres trofasthed i at bruge det, de besidder, i deres tjeneste for ham, herunder deres tid, indflydelse og muligheder. "Hvad I end giver, er acceptabelt, hvis I giver det med glæde. Og giv i overensstemmelse med det, I har, ikke med det, I ikke har." 2 Korinther 8:12

De fem talenter og de to

Jesus fortsatte lignelsen og sagde: "Den tjener, der modtog de fem sølvposer, begyndte at investere pengene og tjente fem mere. Tjeneren med de to sølvposer gik også i gang og tjente to mere. Men den tjener, der modtog den ene sølvpose, gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge." Mattæus 25:16-18

Ansvarlig forvaltere vil søge og finde måder og steder, hvor de kan bruge de talenter, de besidder, som er fuldt dedikeret til den himmelske Fader. De bruger helliget visdom og dømmekraft til deres bedste fordel under Guds ords forsyn og vejledning. Det er vores pligt at studere, hvordan vi bedst kan bruge vores talenter for at opnå den største fordel og bringe ære og hæder til Herren. Tjeneren, der havde ét talent, udviste ikke korrekt dømmekraft, men begravede uforsigtigt sit talent i jordiske begær og forfølgelser, hvilket viste en mangel på kærlighed og taknemmelighed over for Gud for de velsignelser, han havde modtaget fra ham.

Jesus sagde derefter: "Efter lang tid vendte deres herre tilbage fra sin rejse og kaldte dem til sig for at aflægge regnskab for, hvordan de havde brugt hans penge. Den tjener, som han havde betroet de fem sølvposer, trådte frem med fem mere og sagde:

Herre, du gav mig fem sølvposer at investere, og jeg har tjent fem mere. Herren var fuld af ros. Godt gjort, min gode og trofaste tjener. Du har været trofast i håndteringen af dette lille beløb, så nu vil jeg give dig mange flere ansvarsområder. Kom og del din herres glæde! Den tjener, der havde modtaget de to sølvposer, trådte frem og sagde: Herre, du gav mig to sølvposer at investere, og jeg har tjent to mere. Herren sagde: Godt gjort, min gode og trofaste tjener. Du har været trofast i håndteringen af dette lille beløb, så nu vil jeg give dig mange flere ansvarsområder. Kom og del din herres glæde!" Mattæus 25:19-23

Udsagnet i lignelsen om, at Herren senere modtog en redegørelse fra sine tjenere, peger på, at hver af Jesu trofaste tilhængere bliver bedømt på deres trofasthed i brugen af de talenter, evner og muligheder, de har fået under deres vandring som kristne. Apostlen Peter sagde: "Tiden er kommet, hvor dommen skal begynde ved Guds hus." (1 Peter 4:17). Til denne tanke tilføjede Paulus: "Vi arbejder, for at vi, hvad enten vi er til stede eller fraværende, kan blive accepteret af ham. For vi skal alle fremstå for Kristi domstol, for at hver enkelt kan modtage det, han har gjort i sit legeme, i overensstemmelse med det, han har gjort, hvad enten det er godt eller ondt." 2 Korinther 5:9,10

Den uduelige tjener

Vi fortsætter med lignelsen og læser: "Da trådte den frem, som havde fået ét talent, og sagde: Herre, jeg vidste, at du er en hård mand, som høster, hvor du ikke har sået, og samler, hvor du ikke har spredt. Af frygt gik jeg bort og gemte dit talent i jorden. Her, tag det, der er dit! Hans herre svarede ham: Du onde og dovne tjener! Så du vidste, at jeg høster, hvor jeg ikke har sået, og samler, hvor jeg ikke har spredt noget frø? Så skulle du have investeret mine penge hos bankfolkene. Da jeg kom tilbage, ville jeg have fået mine penge tilbage med renter." Mattæus 25:24-27

Den uduelige tjener, der havde det ene talent, tjener som et vigtigt referencepunkt, som det fremgår af de følgende vers: "Da sagde herren: Tag talentet fra ham og giv det til den, der har de ti talenter, for den, der har noget, vil få mere, og han vil have mere end nok. Men fra den, der ikke har [vundet] noget, vil selv det, han har, blive taget fra ham." Mattæus 25:28,29

Gennem denne lignelse lærte Jesus, at de, der ikke udnytter de muligheder og privilegier, de har til at tjene Gud, vil få disse privilegier taget fra sig. De vil blive givet til andre, der har været trofaste i at bruge deres talenter og muligheder på en gavnlig måde.

Satans udfordring

Vores Herre Jesus er det ultimative eksempel på total hengivenhed, som vi skal følge. Han demonstrerede denne hengivenhed kort efter, at han blev døbt i Jordanfloden af Johannes Døberen. Det var på det tidspunkt, at den himmelske Fader tillod Satan at friste ham i henhold til kødet, verden og modstanderen. I evangeliet står der: "Da blev Jesus ført af Ånden ud i ørkenen for at blive fristet af djævelen. I fyrre dage og fyrre nætter fastede han og blev meget sulten." Mattæus 4:1,2

Jesus udfordrede Satans første forslag om, at hvis han var Guds Søn, kunne han befale, at stenene skulle blive til brød for at stille hans sult. Jesus svarede hurtigt med et skriftsted, da han proklamerede: »Der står skrevet: Mennesket lever ikke af brød alene, men af hvert ord, der udgår fra Guds mund.« Mattæus 4:3,4; 5. Mosebog 8:3

I sit andet forsøg citerede Satan et skriftsted- Salme 91:11,12 - som tilsyneladende forsikrede Jesus om, at hvis han virkelig var Guds Søn, kunne han kaste sig ud fra templets tag uden frygt for at komme til skade. Igen vendte Herren sig til et skriftsted for at finde sit svar - et skriftsted, der korrekt kvalificerede betydningen af det, Satan havde citeret på vildledende vis. Jesus sagde: "Du skal ikke friste Herren din Gud." Mattæus 4:5-7; Femte Mosebog 6:16

Satans tredje forsøg mod Jesus var at føre ham mentalt til et meget højt bjerg, hvorfra de kunne se alle verdens riger. Djævelen tilbød at give dem til Jesus, hvis han ville falde ned og tilbede ham. Men vores Herre svarede igen: "Der står skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og kun ham tjene." Mattæus 4:8-10; 5. Mosebog 6:13,14

Senere identificerede apostlen Paulus Satan som denne onde verdens gud. "Satan, som er denne verdens gud, har blindet sindet hos dem, der ikke tror. De er ude af stand til at se det herlige lys fra det gode budskab. De forstår ikke dette budskab om Kristi herlighed, som er Guds nøjagtige afbillede." (2 Korinther 4:4). Da Jesus stod foran Pilatus, erkendte han, at han ville have et rige, men det ville ikke være "af denne verden". Han sagde til Pilatus: "Mit rige er ikke et jordisk rige. . . mit rige er ikke af denne verden. (Johannes 18:36). Hermed forstår vi, at enhver deling med Satan i herredømmet over denne nuværende onde verden ville have været synd fra Jesu side. Da Herren vidste dette, lod han sig ikke narre af Satans tilbud.

Forberedelse til kampen

I sit brev til menigheden i Efesos opfordrer Paulus: »Endelig, vær stærke i Herren og i hans mægtige kraft. Tag Guds fulde rustning på, så I kan stå imod

djævelens listige angreb. For vores kamp er ikke mod kød og blod, men mod herskerne, mod myndighederne, mod denne mørke verdens magter og mod de onde åndskræfter i himmelrummet.« (Efeserbrevet 6:10-12). Apostlen opmuntrede brødrene til større tro, tillid og tillid til vores Herres styrke. Dette er især vigtigt i den tid, vi nu lever i.

”Tag derfor Guds fulde rustning på, så I kan modstå fjenden i den onde tid. Så vil I stadig stå fast efter kampen. Stå fast og tag sandhedens bælte og Guds retfærdigheds rustning på. Som sko skal I tage den fred på, som kommer fra det gode budskab, så I er fuldt ud rustede. Ud over alt dette skal I tage troens skjold på for at afværge djævelens brændende pile. Tag frelsen på som hjelm, og tag Åndens sværd, som er Guds ord.” Efeserbrevet 6:13-17

Det er nødvendigt at tage hele Guds rustning på for at beskytte os mod de brændende pile, der kan komme vores vej, for vores kamp er mod mørkets fyrste og de onde ånder i himlen. Hvis Satan indser, at vi er godt beskyttet og modstår ham med den himmelske Faders nåde og styrke, vil han trække sig tilbage fra sine angreb, selvom han altid vil være på vagt for at se, om vi på nogen måde har lagt den kristne rustning til side på grund af manglende årvågenhed. Jakob 4:7; 1 Peter 5:8,9

At stå over for denne urolige verden

Når vi går ind i det nye år 2026, gør vi det med bevidsthed om den frygt og usikkerhed, der nu griber nationerne. I mange såkaldte vestlige lande er der en stigende polarisering af regeringens og befolkningens synspunkter på næsten alle indenlandske og internationale spørgsmål. Dette har resulteret i øget politisk og social uro og i nogle tilfælde vold og drab. På en anden front vokser kunstig intelligens (AI) eksponentielt over hele verden. Dette medfører mange frygt for, at den vil blive brugt på destruktive måder, både mod enkeltpersoner og samfundet generelt. En gradvis svækkelse af ansættelserne og jobmarkedet er også en stor bekymring for mange mennesker og familier i . Denne bekymring forstærkes af udsigten til, at AI vil eliminere et stort antal job, efterhånden som den bliver mere udbredt.

På den internationale scene fortsætter krigen mellem Rusland og Ukraine uden nogen aftale om en endelig fredelig løsning. Selvom Israel og Hamas for nylig har indgået en våbenhvile og visse andre aftaler, er situationen i Israel og Mellemøsten generelt stadig en krudttønde af potentielle problemer, angreb og muligvis en genoptagelse af en total krig. Hertil kommer den stigende antisemitisme i mange lande, da folk og nationer i stigende grad giver Israel

skylden for de mange problemer, som denne del af verden står over for. Terrororganisationer opererer stadig i forskellige dele af verden, hvilket får mange til at frygte, hvornår og hvor det næste angreb vil finde sted. Disse og mange andre tegn på den voksende uro i verden, nu hvor vi går ind i 2026, minder os om Paulus' ord: "I de sidste dage vil der komme farlige tider." (2 Tim 3:1) Hvor vigtigt er det derfor for kristne, at vi alle i endnu højere grad erkender nødvendigheden af at iføre os hele Guds rustning og fastholde vores beslutsomhed om at kæmpe den gode kamp for troen. 1 Tim 6:12

En daglig påmindelse

Mange bibelstuderende kender teksten "My Morning Resolve" (Min morgenbeslutning), som har været en vidunderlig kilde til daglig hjælp og opmuntring for mange kristne. Lad os fortsætte med at glæde os over dens vidunderlige velsignelser, mens vi stræber efter at gøre vores kald og udvælgelse sikker. Vi medtager den her som en påmindelse om vores ansvar og privilegium at forny vores løfter til Herren nu og gennem det nye år, der ligger foran os.

Min morgenbeslutning

Min første tanke skal være: "Hvad skal jeg give Herren for alle hans goder mod mig? Jeg vil tage

frelsens bæger og påkalde Herrens navn [om nåde til hjælp]. Jeg vil indfri mine løfter til den Højeste." Salme 116:12-14

Når jeg husker det guddommelige kald: "Saml mine hellige til mig, dem, der har indgået en pagt med mig ved offer" (Salme 50:5), beslutter jeg, at jeg ved Herrens hjælpende nåde i dag, som en af Guds hellige, vil opfylde mine løfter og fortsætte arbejdet med at ofre kødet og dets interesser, så jeg kan opnå den himmelske arv som medarving med min Forløser.

Jeg vil stræbe efter at være enkel og oprigtig over for alle.

Jeg vil ikke søge at behage og ære mig selv, men Herren.

Jeg vil være omhyggelig med at ære Herren med mine læber, så mine ord må være smagfulde og velsignede for alle.

Jeg vil søge at være trofast over for Herren, Sandheden, brødrene og alle, jeg har med at gøre, ikke kun i store anliggender, men også i livets små ting.

Jeg vil betro mig til guddommelig omsorg og den forsynende styring af alle mine interesser til mit højeste velbefindende, og jeg vil ikke kun søge at

være ren i hjertet, men også at afvise al angst, al utilfredshed og al modløshed.

Jeg vil hverken mumle eller klage over det, som Herrens forsyn tillader, for

"Troen kan stole fast på ham, uanset hvad der sker."

Opildning til retfærdighed

***Nøglevors: "Hvis vi siger, at vi ikke har synd, bedrager vi os selv, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed."
1 Johannes 1:8,9***

***Udvalgte skriftsteder:
1 Johannes 1:5-10; 2:1-8***

Dette brev menes af forskere at være skrevet omkring år 90 e.Kr. På det tidspunkt havde kristendommen opnået betydelig fremtrædende plads, og de troende var spredt over hele den ikke-jødiske verden. Mange ting i kristendommen gjorde den populær blandt datidens græske filosoffer. De søgte imidlertid at kombinere den med deres hedenske filosofier, og mange blev såkaldte "kristne filosoffer". Apostlen Paulus advarede om, at dette var "modsatrettede ideer om det, der falsk kaldes viden". 1 Timoteus 6:20

Johannes' brev blev skrevet for at styrke de kristne mod disse undergravende lærdomme fra filosofferne. Han opfordrede dem til kun at holde fast ved Jesu og apostlenes lære og betragte disse filosofiske lærdomme som løgne. Alle sådanne falske lærere skulle betragtes som repræsentanter for de "mange antikrister" eller modstandere af Kristus, som apostlen Johannes advarede om "allerede nu" var i verden. 1 Johannes 2:18

Johannes' formål med at skrive dette brev var at opmuntre dem til retfærdighed: "Jeg skriver til jer, små børn, fordi jeres synder er tilgivet for hans navns skyld. Jeg skriver til jer, fædre, fordi I har kendt ham, som er fra begyndelsen. Jeg skriver til jer, unge mænd, fordi I har overvundet den onde. Jeg skriver til jer, små børn, fordi I har kendt Faderen. Jeg har skrevet til jer, fædre, fordi I har kendt ham, som er fra begyndelsen. Jeg har skrevet til jer, unge mænd, fordi I er stærke, og Guds ord bliver i jer, og I har overvundet den onde." 1 Johannes 2:12-14

Da dette blev skrevet, var apostlen Johannes ret gammel. Han var blevet meget mild i sin karakter på grund af sine erfaringer og talte derfor meget kærligt til både de modne og de nye i troen. Han ønskede, at de måtte indse det vigtige ansvar, det er at afholde sig fra synd, fortsætte i Guds kærlighed og dermed modnes i Kristus.

Det er bemærkelsesværdigt, at de fleste kristne aldrig oplever den fulde glæde, fred og velsignelse, som de kunne have. Mange nøjes med de første principper i Kristi lære og går som "spædbørn" ikke videre til den fulde udvikling af disse principper i offer og tjeneste. (1 Korinther 3:1). Johannes ønskede at vække de troendes sind og hjerter til at værdsætte og bruge deres privilegier i Kristus, så de derved kunne vokse og udvikle sig i ham.

"Det, som var fra begyndelsen, som vi har hørt, som vi har set med vores øjne," fra begyndelsen af Jesu tjeneste, var Johannes' vidnesbyrd. (1 Johannes 1:1). Han og de andre apostle havde set Kristus i hans liv og i hans død; de så ham efter hans opstandelse; de vidste, at disse ting var sande. Apostlene led tabet af alle ting, da de forkyndte sandhedens ord. Filipperne 3:8

Det vidnesbyrd, som den kristne tro bygger på, er ikke menneskets, men Guds. Mennesket havde intet vidnesbyrd om dette emne, der var værd at lytte til, før Gud talte, først gennem Jesus og derefter gennem apostlene. Fordi de så og kendte Jesus, har vi deres sikre vidnesbyrd, og deres "vidnesbyrd er sandt." Johannes 21:24

Lignelsen om den fortabte søn

***Nøglevær:* "For denne min søn var død og er blevet levende igen; han var fortabt og er blevet fundet. Og de begyndte at feste."**

Lukas 15:24

Udvalgte skriftsteder:

Lukas 15:11-24

Lignelsen om den fortabte søn begynder med disse ord: "En mand havde to sønner. Den yngste søn sagde til sin far: 'Jeg vil have min del af din arv nu, før du dør.' Så gik hans far med til at dele sin formue mellem sine sønner. Et par dage senere pakkede den yngste søn alle sine ejendele og flyttede til et fjernt land, hvor han spildte alle sine penge på et vildt liv. Da hans penge var opbrugt, kom der en stor hungersnød over landet, og han begyndte at sulte." Lukas 15:11-14

Denne lignelse illustrerer i generel forstand Guds omgang med hele menneskeheden. Den yngre søn, der havde modtaget meget fra sin far, forlod sin fars hus og spildte alt, hvad han havde modtaget, ved at

bruge det på " t leve et vildt liv". Da han forlod privilegierne i sin fars hus, illustrerer han alle dem, der er faldet i synd og er blevet "døde i overtrædelser og synder". Efeserbrevet 2:1; Romerbrevet 3:23

Efter at have indset sin vildfarelse vendte den yngre søn senere ydmygt tilbage til sin far. Han sagde: "Jeg vil gå hjem til min far og sige: Far, jeg har syndet mod både himlen og dig, og jeg er ikke længere værdig til at kaldes din søn. Tag mig venligst til dig som en lejet tjener. Så vendte han hjem til sin far. Og mens han stadig var langt væk, så hans far ham komme. Fyldt med kærlighed og medfølelse løb han hen til sin søn, omfavnede ham og kyssede ham." Lukas 15:18-20

Den vildfarne søn indså sine fejl og vendte tilbage til sin far, som modtog ham med glæde. For faderen var han død, mens han var væk. Men da han vendte tilbage af egen fri vilje, var han levende igen. Hvor storslået illustrerer dette ikke for os længden, bredden, højden og dybden af Guds kærlighed. Ved at fortælle denne lignelse ønskede Jesus at give sine tilhørere et billede af Guds godhed og omsorg i hans ønske om at genvinde det fortabte menneskeheds slægt. Ja, alle var fortabte på grund af Adams synd, men alle vil få mulighed for liv gennem Kristus. "Da døden kom gennem mennesket, kom også de dødes opstandelse gennem mennesket. For ligesom alle

dør i Adam, så vil alle også blive levendegjort i Kristus." 1 Korinther 15:21,22

I en anden lære fra denne lignelse repræsenterer faderen godt Jehova Gud; den ældste søn illustrerer Israels trofaste tjenere og profeter i Det Gamle Testamente; og den yngste søn repræsenterer resten af nationen, som i høj grad var tilbøjelig til egenrådighed og genstridighed med hensyn til den guddommelige lov. Fordi nationen Israel som helhed afviste Jesus som deres Messias og korsfæstede ham, blev de afvist af Gud. Jesus sagde: „Se, jeres hus bliver efterladt øde.“ Mattæus 23:38

Ligesom den vildfarne søn vil Israel imidlertid også vende tilbage til Guds fulde nåde. "Og således vil hele Israel blive frelst. Som Skriften siger: Den, der redder, vil komme fra Jerusalem, og han vil vende Israel bort fra ugudelighed. Og dette er min pagt med dem, at jeg vil fjerne deres synder. ... For Gud har bundet alle til ulydighed, for at han kan vise dem alle barmhjertighed. O, hvor dybt er Guds visdom og viden! Hvor uforståelige er hans domme, og hans veje er uforståelige." Romerne 11:26-33

Farisæeren og tolderen

Nøglevers: "Jeg siger jer: Denne mand gik hjem retfærdiggjort, men ikke den anden. For enhver, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes."
Lukas 18:14

Udvalgte skriftsteder:
Lukas 18:9-14

Fariserne blev betragtet som en meget religiøs klasse blandt jøderne. De var fromme, i det mindste udadtil, og meget nøjeregnende med at overholde deres traditioner. Indadtil var de imidlertid, som Herren fortæller os, som gruppe langt fra retfærdige. "Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere!" Jesus, som kunne læse deres hjerter, var i stand til at tilføje, at de var som grave, smukke og hvide udenpå, men indvendigt fulde af forrådnelse. Mattæus 23:27

Der findes lignende grupper i kristenheden i dag – dem, der udadtil er moralske, meget nøjeregnende, præcise og samvittighedsfulde, men alligevel ikke behager Herren. De er stolte af deres retfærdighed og indser ikke, at selvom de måske er mindre fordærvede end andre, har de intet at prale af. De er,

ligesom hele menneskeheden, langt fra at være perfekte. "Der er ingen retfærdig, nej, ikke en eneste. ... De er alle kommet på afveje." (Romerne 3:10-12). Lignelsen i vores lektion har til formål at vise, at Gud ser med mere sympati og medfølelse på den mere syndige person, der er ydmyg og erkender sin tilstand, end på den moralsk bedre person, der praler af sin påståede retfærdighed.

Lignelsen begynder således: "To mænd gik op til templet for at bede; den ene var farisæer, den anden tolder. Farisæeren stod og bad således for sig selv: Gud, jeg takker dig, at jeg ikke er som andre mennesker, som er røveriske, uretfærdige, ægteskabsbrydere eller endog som denne tolder. Jeg faster to gange om ugen og giver tiende af alt, hvad jeg ejer." (Lukas 18:10-12). Den selvretfærdige farisæer var åbenbart i mange henseender en god moralsk person. Men han var meget stolt og pralede af sine retfærdige gerninger. Han var også meget hurtig til at fordømme andre, hvilket er et tydeligt tegn på en dårlig hjertets tilstand.

Den anden mand i lignelsen – en tolder eller skatteopkræver – tilhørte en lavere klasse og blev generelt foragtet af folket. Han havde mange svagheder og syndige pletter, men han var klar over sin tilstand. "Tolderen stod langt væk og turde ikke engang løfte sine øjne mod himlen, men slog sig for

brystet og sagde: Gud, vær mig synder nådig." Lukas 18:13

Alle kristne har i kraft af deres forhold til Gud, dækningen af deres synder, Åndens fødsel og det forvandlende arbejde, der foregår i deres hjerter, al mulig grund til at takke Herren. Men de har intet at prale af, eller som apostlen Paulus udtrykker det: "Hvad adskiller dig fra andre? Hvad har du, som du ikke har modtaget? ... hvorfor praler du, som om du ikke havde modtaget det?" 1 Korinther 4:7

Hvis vi derfor erkender, at forskellen mellem os selv og andre skyldes Herren og hans nåde i os og ikke os selv, er det den rette holdning i vores hjerte. Alle, der har denne erkendelse, kan med rette takke Herren for, at de i denne henseende er forskellige fra andre. Det er kun ved Gud og hans Søn, Kristus Jesus, at vi er forskellige. "Af nåde er I frelst ved tro, og det ikke af jer selv, det er Guds gave, ikke af gerninger, for at ingen skal rose sig. For vi er hans værk, skabt i Kristus Jesus." Efeserbrevet 2:8-10

Jesus og Peter

**Nøglevers: "For tredje gang spurgte han ham:
Simon, Johannes' søn, elsker du mig?
Peter blev såret, fordi Jesus spurgte ham for
tredje gang: Elsker du mig? Han sagde: Herre,
du ved alt; du ved, at jeg elsker dig.
Jesus sagde: "Vogt mine får."
Johannes 21:17**

**Udvalgte skriftsteder:
Johannes 21:15-19**

I vores nøglevers spurgte den opstandne Jesus Peter for tredje gang, om han elskede ham. Da Peter hørte dette spørgsmål for tredje gang, må det have sendt hans tanker tilbage til scenen i Kajafas' domstol, hvor han fornægtede sin Herre tre gange, endda med bandeord (Mattæus 26:69-75). Tre gange havde Peter fornægtet Herren, og nu ville Herren tre gange have ham til at bekræfte sin hengivenhed over for ham. Ved at gøre dette ville Peter modtage yderligere forsikringer om sin fulde genindsættelse i sin Mesters kærlighed og gunst. Disse tre spørgsmål, der blev stillet til Peter, er de eneste omtalte, der henviste til hans fornægtelse af

Herren, og som rensede ham for yderligere bebrejdelse.

I sit spørgsmål til Peter spurgte Herren blot: "Elsker du mig?" Mesteren bebrejdede ham ikke hans tre fornægtelser, men ønskede nu blot at blive forsikret om dybden af Peters kærlighed og hengivenhed. Måske ville vi have fundet det nødvendigt at få Peter til at undskylde først. Lad os lære denne lektie om at irettesætte andre meget blidt, ved en hentydning snarere end ved en direkte anklage; ved et spørgsmål om deres nuværende hjertets tilstand snarere end om en tidligere tilstand, hvor de måske har begået en fejl. Jesu spørgsmål til Peter tjente også det vigtige formål at modvirke hans tendens til at elske og tjene sit fiskerivirksomhed mere end at tjene Kristi sag.

Da vores Herre spurgte Peter "elsker du mig?" i de to første spørgsmål, blev det græske ord "agapao" brugt, som betyder kærlighed i sin højeste form – uselvisk, opofrende og fuldt hengiven, uanset omstændigheder eller belønning. I det tredje spørgsmål bruges det græske ord "phileo", der betyder familiær kærlighed, broderlig kærlighed og venskab. Peter blev bedrøvet over dette. Han vidste, at han elskede Mesteren med broderlig kærlighed og hengivenhed, men indså, at han endnu ikke havde nået den højeste form for kærlighed – "agapao".

En af de mest prisværdige egenskaber ved Peters karakter var hans udholdenhed. Hvis han begik en fejl, var han hurtig til at ændre kurs, når han blev gjort opmærksom på den. Han følte anger over, at der var en sky mellem ham og Herren, som hans omvendelse ikke havde fjernet fuldstændigt. Jesus vidste, at Peters hjerte var rent. I stedet for at dvæle ved hans tidligere fejl, fortalte han Peter om det arbejde, han ønskede, at han skulle udføre. Ved at bede Peter om at "vogte mine lam" og "mine får" understreger Jesus, at det nu var Peters opgave at passe hans hjord og ikke at fiske. (Johannes 21:15-17). Herren mindede Peter om, at han tidligere havde kaldet ham til at være en "menneskefisker". Da Jesus vidste, at hans hjerte stadig var loyalt og ivrigt, fornyede han denne opgave. Matthæus 4:19

Havde Peter fortsat med at fiske og forsømt Herrens får, ville hans handlinger have været i modstrid med hans svar. Det ville have været kærlighed i ord, men ikke i handling og i sandhed. Vi skal også lære af denne oplevelse. I overensstemmelse med Jesu ord skal vi lægge verdslige mål og ambitioner bag os og engagere os helhjertet, som Peter gjorde, i at tjene de åndeligt fødte får, vores brødre i Kristus. 1 Peter 4:10,11

De ædle berøere

”Men jøderne i Berøa var mere ædle end dem i Thessalonika, for de modtog budskabet med stor iver og undersøgte hver dag Skrifterne for at se, om det, Paulus sagde, var sandt. Som følge heraf troede mange af dem, ligesom også en række fremtrædende græske kvinder og mange græske mænd.”
Apostlenes Gerninger 17:11,12

Nu, hvor vi går ind i et nyt år, er det et passende tidspunkt for alle sandhedssøgende bibelstuderende at blive mindet om vigtigheden af at studere Guds ord flittigt. Bibelen er alment anerkendt som den største bog gennem tiderne. Dens vidtrækkende oldtid strækker sig tilbage til begyndelsen af jordens vidunderlige skabelsesværk og dens endelige forberedelse som hjem for Guds jordiske skabelse. I dens sider findes overvældende beviser på dens betydning og betydning for den menneskelige familie. I århundreder er den blevet accepteret af utallige mennesker som det guddommelige inspirerede ord fra vores kærlige himmelske Fader, den store Gud i universet.

Bibelens lære og retfærdige principper har adskilt den fra alle andre bøger, og den er stadig den standard for sandhed, selv i vores moderne verden. Dens hovedtema om forløsning og den menneskelige families endelige genoprettelse fra syndens og dødens ødelæggelser findes i dens forskellige bøger, der er skrevet af mange forfattere gennem lange århundreder. Dette understreger Bibelens guddommeligt inspirerede harmoni og formål. Vores opmærksomhed henledes således på de forskellige principper for sandhed, hvor hver inspireret forfatter harmoniserer med dem, som andre har skrevet, men på et andet tidspunkt og sted.

Guds hellige ord er blevet omtalt som selve civilisationens fakkel. Dens moralske og etiske lære har haft større indflydelse på menneskehedens sind til at leve et ædlere liv end nogen anden bog. Den er en næsten uudtømmelig kilde til inspirerende og trøstende budskaber. Mange har fundet Bibelen som en kilde til trøst i tider med sorg. Andre har fundet styrke til at møde livets usikre situationer, mens nogle vender sig til dens mange lektioner for at finde tryghed.

Bibelen er især kristendommens lærebog. Den afslører den himmelske Faders vidunderlige plan og formål med skabelsen af hans menneskelige familie og dens frelse. Dette budskab føres ud i en storslået

og endelig konklusion, der vil kulminere i den fremtidige administration af Kristi herlige rige med magt og autoritet over hele jorden. Dette, siger Bibelen i oversættelsen " ", er "i overensstemmelse med en plan for alle tider", som Gud "udformede for den salvede Jesus, vores Herre". Efeserbrevet 3:11

Med hensyn til Bibelens vidunderlige forfatter og hans evige hensigt skrev salmisten David: "Himlene fortæller om Guds herlighed, og himmelhvælvingen forkynnder hans hænders værk. Dag efter dag taler de, nat efter nat giver de kundskab. De taler ikke, de bruger ingen ord, ingen lyd høres fra dem. Alligevel går deres røst ud over hele jorden, deres ord til verdens ende. I himlene har Gud rejst et telt for solen. Den er som en brudgom, der kommer ud af sit kammer, som en mester, der glæder sig over at løbe sin bane. Den stiger op i den ene ende af himlene og løber sin bane til den anden; intet er berøvet dens varme. Herrens lov er fuldkommen og forfrisker sjælen. Herrens vedtægter er troværdige og gør de enfoldige vise. Herrens bud er retfærdige og giver hjertet glæde. Herrens befalinger er strålende og giver lys for øjnene. Frygten for Herren er ren og varer evigt. Herrens domme er faste, og de er alle retfærdige. De er dyrebarere end guld, end meget rent guld; de er sødere end honning, end honning fra honningkagen. Salme 19:1-10

Tjeneste for troen

Da den tidlige kirke blev etableret, rejste apostlen Paulus og hans ledsagere vidt omkring for at forkynde sandheden for de kristne omvendte. De hjalp disse nye brødre i Kristus med at organisere menigheder til studium, tjeneste og fællesskab. Ved Guds store visdom og forsyn har Lukas, historikeren og forfatteren af Apostlenes Gerninger, nedskrevet mange af disse vigtige begivenheder. Apostlenes Gerninger 1:1,2; Lukas 1:1-4

Den viden om sandheden, som Paulus og andre forkyndte, proklamerede den himmelske Faders plan og hensigt om den endelige frelse og forsoning af hans syndesyg og døende menneskelige familie. (Efeserbrevet 1:13; Kolossenserbrevet 1:20; Titusbrevet 2:11). Sandhedens Hellige Ånd åbnede også vejen for en lille flok af Kristi trofaste tilhængere til at stræbe efter den himmelske kaldelse og modtage en position som en del af Kristi brud. Vi er således forsikret om: "Frygt ikke, lille flok, for det er jeres Faders velbehag at give jer riget." Lukas 12:32

De trofaste vil få det privilegium at dele deres herliggjorte Herres himmelske rige og udbrede velsignelser til alle jordens familier. (1. Mosebog 22:16-18). Denne herlige ordning sørger også for opstandelsen af alle, der ligger i deres grave – dem,

der uvidende venter på oprettelsen af det endnu fremtidige rige under Kristi e styre. Johannes 5:28,29; Apostlenes Gerninger 24:15; 1 Korinther 15:25,26

Konflikter undervejs

Under apostlenes omfattende rejser for at sprede det glædelige budskab blev mange nye kristne troende ført ind i folden og fik en forståelse for sandheden og fællesskabet med Herrens folk. Imidlertid opstod der ofte fordomme og konflikter, som fulgte Paulus og hans ledsagere, uanset hvor de tog hen. Der var friktion mellem dem, der holdt fast ved de velkendte lærdomme i den jødiske lov, og dem, der underviste i de nye læresætninger om Kristus Jesus. I de fleste tilfælde var det første gang, mange hørte om disse lærdomme.

Lige før vores udvalgte skriftsted var Paulus og Silas flygtet om natten for at rejse fra Thessaloniki til Berea. (Apostlenes Gerninger 17:10). Da de ankom, blev de velsignet af den modtagelse, de fik i den lokale synagoge. De var meget imponerede over brødrenes store interesse og åndelige vækst i deres studium af Guds ord, og de bemærkede, at dette adskilte dem som værende "mere ædle" end dem, der tilhørte menigheden i Thessaloniki.

En beundringsværdig egenskab

Ordet "ædel", som det bruges i dette tilfælde, henviser til den beundringsværdige sindstilstand og karakter, som brødrene i Kristus i Berøa udviste, da de undersøgte Skrifterne. Det var åbenbart deres ønske at gøre sandhedens lære og undervisning til deres egen. En forbedret læsning af dette skriftsted udvider tanken om ædelhed og er blevet gengivet således i andre bibeloversættelser. Til sammenligning læser vi: "Disse var mere ædle end dem i Thessaloniki, for de modtog ordet med stor iver og undersøgte dagligt Skrifterne for at se, om disse ting var sådan. Derfor troede mange af dem sammen med en række fremtrædende græske kvinder og mænd." (Apostlenes Gerninger 17:11,12). Her fremhæves det ønske, som disse brødre havde, ikke kun om at undersøge Skrifterne dagligt, men også om at stræbe efter at undersøge og bevise dem omhyggeligt og med "stor iver".

Paulus og Peters vidnesbyrd

Paulus formanede brødrene i menigheden i Thessaloniki: "Prøv alt og behold det gode." (1 Thessalonikerbrev 5:21). Da apostlen skrev til sin elskede bror Timotheus, opmuntrede han ham: "Bestræb dig på at vise dig godkendt af Gud, en arbejder, der ikke behøver at skamme sig, og som

ret udlægger [håndterer] sandhedens ord." (2 Tim 2:15). Senere formanede han: "Fortsæt med det, du har lært og er overbevist om, idet du ved, af hvem du er blevet undervist, og at du fra barndommen har kendt de hellige skrifter, som kan gøre dig vis til frelse gennem troen på Kristus Jesus. Hele Skriften, som er guddommeligt inspireret, er nyttig til undervisning, til overbevisning, til rettelse, til den disciplin, der er i retfærdighed, så Guds mand kan blive fuldkommen, fuldt ud rustet til ethvert godt værk." 2 Timoteus 3:14-17

I sit første brev opfordrede apostlen Peter på samme måde: "Som hver enkelt har modtaget en gratis gave, så tjen den blandt jer som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde. Hvis nogen taler, så lad det være som Guds ord; hvis nogen tjener, så lad det være med den styrke, som Gud giver, så at Gud i alle ting kan blive herliggjort gennem Jesus Kristus, hvis er herligheden og magten i al evighed. Amen." 1 Peter 4:10,11

Når de modtages med et rette hjerte, har formaning og opmuntring fra apostlene Paulus, Peter og andre bidraget til at udvikle en Kristuslignende ånd i alle Herrens fodspors-tilhængere siden pinse. Dette omfatter, at de er rette forvaltere af sandheden, hvilket er en vigtig lektie for alle kristne at efterligne. Dette gælder især nu for

dem, der lever i de sidste år af denne "nuværende onde verden". Galaterne 1:4

Til minde om disse ting

De vidunderlige ord, som Peter skrev for næsten to tusind år siden, er fortsat en velsignelse for os som Kristi tilhængere. Han proklamerede: "Jeg vil altid minde jer om disse ting – selvom I allerede kender dem og står fast i den sandhed, I er blevet undervist i. Og det er kun ret og rimeligt, at jeg bliver ved med at minde jer om dem, så længe jeg lever. For vores Herre Jesus Kristus har vist mig, at jeg snart må forlade dette jordiske liv, så jeg vil arbejde hårdt for at sikre, at I altid husker disse ting, når jeg er væk. 2 Peter 1:12-15

Apostlen talte hele tiden de sandhedens ord, som han havde modtaget fra vores Herre Jesus under sin jordiske tjeneste. "Vi har ikke fulgt snedigt udtænkte fabler, da vi bekendtgjorde jer vores Herre Jesus Kristi magt og komme [græsk: tilstedeværelse], men var øjenvidner til hans majestæt. For han modtog ære og herlighed fra Gud Faderen, da en stemme kom til ham fra den herlige herlighed: Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har velbehag. Og denne stemme, som kom fra himlen, hørte vi, da vi var sammen med ham på det hellige bjerg." 2 Peter 1:16-18

Peter understregede yderligere, at vi modtager sandheden gennem Helligånden, Guds kraft og indflydelse. "Vi har endnu større tillid til det budskab, som profeterne forkyndte. I skal være meget opmærksomme på det, de skrev, for deres ord er som en lampe, der lyser på et mørkt sted – indtil Daggry, og Kristus, Morgenstjernen, skinner i jeres hjerter. Frem for alt må I indse, at ingen profeti i Skriften nogensinde er kommet fra profetens egen forståelse eller fra menneskelig initiativ. Nej, disse profeter blev drevet af Helligånden, og de talte fra Gud." 2 Peter 1:19-21

I sit første brev gjorde Peter det klart, at de ord, han talte, var rettet til dem, der havde viet deres liv fuldt ud til Gud: "For at jeres tro, som er langt mere dyrebar end forgængeligt guld, der prøves i ild, kan blive fundet til pris, ære og herlighed ved Jesu Kristi åbenbarelse [afsløring]: Ham, som I ikke har set, men som I elsker; ham, som I nu ikke ser, men som I tror på, og over hvem I glæder jer med en ubeskrivelig og herlig glæde, når I opnår målet [resultatet eller udbyttet] af jeres tro, nemlig jeres sjæles frelse." 1. Petersbrev 1:7-9

Disse sandhedens ord var ikke blevet åbenbaret for nogen anden, hverken for de gamle profeter eller englene. Han forklarede: »Om denne frelse har profeterne spurgt og søgt flittigt, som profeterede om

den nåde, der skulle komme over jer: De søgte at finde ud af, hvad eller hvilken tid Kristi Ånd, som var i dem, betød, da den på forhånd vidnede om Kristi lidelser og den herlighed, der skulle følge. Det blev åbenbaret for dem, at de ikke tjente sig selv, men os, med det, som nu er forkyndt for jer af dem, der har forkyndt evangeliet for jer med Helligånden, som er udsendt fra himlen, og som englene ønsker at se ind i. Derfor skal I omgørde jeres sind, være ædru og håbe til det sidste på den nåde, der skal bringes jer ved Jesu Kristi åbenbarelse." 1 Peter 1:10-13

Visdom fra oven

Jakobsbrevet menes at være blandt de tidligste skrifter i Det Nye Testamente. Det repræsenterer de lærdomme, der først blev givet til de jøder, der var konverteret til kristendommen kort efter, at vor Herre Jesu jordiske tjeneste var afsluttet. Jakob understreger: "Enhver god gave og enhver fuldkommen gave kommer ovenfra og ned fra lysets Fader, hos hvem der ikke er forandring eller skygge af vending." Jakob 1:17

Den himmelske Fader er kilden til al sandhed, og gennem sin Hellige Ånd giver han sit folk forståelse. "Af sin egen vilje har han født os med det ord om sandhed, for at vi skulle være en slags førstefrugter af hans skabninger. Derfor, mine elskede brødre, lad

enhver være hurtig til at høre, langsom til at tale, langsom til vrede." Jakob 1:18,19

Med hensyn til Guds vidunderlige forsyn for sit folk påpegede Jakob også betydningen af, at Guds visdom altid er ren og hellig. "Den visdom, der kommer ovenfra, er først og fremmest ren, dernæst fredelig, mild og imødekommende, fuld af barmhjertighed og gode frugter, uden partiskhed og uden hykleri. Og retfærdighedens frugt sås i fred af dem, der skaber fred." Jakob 3:17,18

I de foregående vers henledes vores opmærksomhed på, at himmelsk visdom virker i harmoni med den guddommelige karakter. Selvom visdomens ånd, der kommer ovenfra, er fredelig, satte apostlen ikke dens betydning højere end renhed. Ægte visdom er kun fredelig, når den er i overensstemmelse med hellighed og renhed. Den kan kun være i fred med det, der er helligt. Sagtmodighed følger derefter renhed og er fredelig, når den er helliget af Sandheden. Himmelsk visdom glæder sig derefter over at være "fuld af barmhjertighed", og "gode frugter" udvikles i hjerterne hos dem, der er blevet oplyst af visdommen fra oven.

Sandhedens lys

Profeten Esajas taler om lyset og dets forhold til livet og sandheden. I sin fremstilling af det guddommelige formål skriver han: "Jeg vil føre de blinde ad en vej, de ikke kender; jeg vil lede dem ad stier, de ikke kender; jeg vil gøre mørket til lys for dem og det krumme til lige. Dette vil jeg gøre for dem og ikke svigte dem." "For Zions skyld vil jeg ikke tie, og for Jerusalems skyld vil jeg ikke hvile, før dens retfærdighed går frem som lys, og dens frelse som en brændende lampe." Jesaja 42:16; 62:1

Mange andre skriftsteder henleder også vores opmærksomhed på den særlige gave, som lyset er. "Hos dig er livets kilde, i dit lys skal vi se lys." "Saligt er det folk, som kender den glædelige lyd, de skal vandre, Herre, i dit ansigts lys." "Dit ord er en lampe for mine fødder og et lys på min vej." "De retfærdiges vej er som det skinnende lys, der skinner mere og mere, indtil den fulde dag." Salmerne 36:9; 89:15; 119:105; Ordsprogene 4:18

Som en vejledning og et åndeligt perspektiv for Kristi tilhængere læser vi: "Ingen tænder et lys og skjuler det eller sætter det under en kurv. I stedet sættes lyset på en lysestage, hvor dets lys kan ses af alle, der kommer ind i huset. Dit øje er som en lampe, der giver lys til din krop. Når dit øje er sundt, er hele din

krop fyldt med lys. Men når det er usundt, er din krop fyldt med mørke. Sørg for, at det lys, du tror, du har, ikke i virkeligheden er mørke. Hvis du er fyldt med lys, uden mørke hjørner, vil hele dit liv stråle, som om et projektørlys fyldte dig med lys." Lukas 11:33-36

Meditation over Guds ord

Meditation er et kendetegn for den kristne karakter hos dem, der søger at vandre i vores kærlige himmelske Faders veje og som holder sig til hans ord. Århundreder før Jesus blev født, skrev salmisten: "Dine bud er min glæde. Dine vidnesbyrd er retfærdige for evigt; giv mig forståelse, så jeg kan leve. Jeg råbte af hele mit hjerte; svar mig, Herre! Jeg vil overholde dine love. Jeg råbte til dig; red mig, så vil jeg holde dine vidnesbyrd. Jeg står op før daggry og råber om hjælp; jeg venter på dine ord. Mine øjne ser frem til nattevagterne, så jeg kan meditere over dit ord." Salmerne 119:143-148

Salmedigteren sagde videre: "Salig er den mand, som ikke vandrer i ugudelige menneskers råd, ikke står på synders vej og ikke sidder i spotteres sæde. Men hans glæde er i Herrens lov, og i hans lov mediterer han dag og nat. Og han vil være som et træ plantet ved vandløb, der bærer frugt i sin sæs , og hans blade visner ikke, og alt, hvad han gør, vil lykkes." Salme 1:1-3

I sit brev til de hebraiske brødre skrev apostlen Paulus: "For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd og trænger igennem, så det skiller sjæl og ånd, led og marv, og dømmer hjertets tanker og hensigter. Og intet skabt væsen er skjult for hans øjne, men alt er åbent og blottet for ham, som vi har at gøre med. Da vi nu har en stor ypperstepræst, som er gået gennem himlene, Jesus, Guds Søn, så lad os holde fast ved vores bekendelse." Hebræerne 4:12-14

Jesu vidnesbyrd

Jesus gjorde det klart, at han var blevet sendt for at udføre den himmelske Faders vilje og hensigt, og ikke sin egen. Hans ydmyge ord er nedskrevet i Johannesevangeliet, hvor vi læser: »Jeg kan ikke gøre noget af mig selv. Jeg dømmer, som Gud siger mig. Derfor er min dom retfærdig, for jeg udfører den vilje, som har sendt mig, ikke min egen vilje. Hvis jeg vidnede om mig selv, ville mit vidnesbyrd ikke være gyldigt. Men en anden vidner også om mig, og jeg forsikrer jer, at alt, hvad han siger om mig, er sandt." Johannes 5:30-32

Da Jesus sagde: "En anden vidner også om mig", henviste han til Johannes Døberen. Han var Kristi forløber og havde forberedt vejen for hans tjeneste. "I sendte faktisk efterforskere for at lytte til Johannes

Døberen, og hans vidnesbyrd om mig var sandt. Selvfølgelig har jeg ikke brug for menneskelige vidner, men jeg siger disse ting, så I kan blive frelst. Johannes var som en brændende og lysende lampe, og I var begejstrede for hans budskab i en periode. Men jeg har et større vidnesbyrd end Johannes – mine lære og mine mirakler. Faderen gav mig disse gerninger at udføre, og de beviser, at han har sendt mig. Og Faderen, som har sendt mig, har selv vidnet om mig. ... I studerer Skrifterne flittigt, fordi I tror, at I har evigt liv i dem. Det er netop disse Skrifter, der vidner om mig. Johannes 5:33-37,39

Bereanernes arv

Apostlen Paulus' observation om, at kirkemedlemmerne i byen Berea var ædle studerende af Bibelen, er en positiv lektie, som alle Herrens folk altid bør huske på. Disse brødre troede oprigtigt på Guds ufejlbarlige ord og understregede, at det er den eneste sande kilde til forståelse. De værdsatte dybt dets værdi og betydning som et "således siger Herren" for det endelige bevis for det, de troede på.

Når vi igen citerer vores indledende tekst fra en anden oversættelse, læser vi dette om arven fra de bereanske brødre: "Disse jøder var mere velvillige og ædle end dem i Thessaloniki, for de var helt parate

og accepterede og tog imod budskabet om at opnå evig frelse i Guds rige gennem Kristus med en positiv indstilling og iver, idet de dagligt undersøgte og granskede Skrifterne for at se, om disse ting var sådan. Mange af dem blev derfor troende, sammen med ikke få fremtrædende grækere, både kvinder og mænd." Apostlenes Gerninger 17:11,12